

jylland er det Grund- og Bygningsskatten, der repræsenterer den største Skatteevne; disse Afgifter bør da ogsaa udgøre en passende Andel af Skatten.

Embedsmandsbesættelserne i Nord-slesvig har, særlig blandt mine Standsfæller, blandt den mindre bemidlede Stand dernede, fremkaldt Skuffelser. Man er af den Anskuelse, at der er blevet taget alt for lidt Hensyn til Egnens Befolkning. Under Fremmedherredømmet kunde Befolkningen ikke komme i Betragtning ved Besættelsen af Embeder, uden at den skulde agere tysk; den Gang hentede man derfor Embedsmændene Syd fra. Det synes imidlertid, at man nu efter Genforeningen, efter at vort længe attraaede Ønske er gaaet i Opfyldelse, skal se Tingene omvendt: nu skal Embedsmændene alle være Nord fra. Jeg mener, der findes Mænd nok indenfor den sønderjydske Smaaakaarsstand, der kunde beklæde et underordnet Embede. Det var overflødigt, at man ved Besættelsen af et Embede som Arrestforvarer absolut skulde hente Manden Nord fra, som om der ikke kunde findes en egnet Mand dernede.

¶ Dernæst skal jeg fremdrage et Par Tilfælde fra Postvæsenet i Haderslev. Der findes dér et Par Postbude, som er blevet forbigaaet ved Besættelsen af Pladsen som Postbudformand. Jeg kunde forstaa en saadan Forbigaaelse, naar det skortede paa Dygtighed og Tjenstivrighed under Udførelsen af deres Tjeneste; men da dette ikke er Tilfældet, skal denne Forbigaaelse paatales. De nævnte to Postbude havde sammen med et Postbud, der var kommet fra Flensborg, rettidig indsendt Ansøgning; men omendskønt de var ældre i Tjenesten end den vedkommende fra Flensborg, fik Manden fra Flensborg dog Embedet.

Dernæst vil jeg henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Forholdene for et Par andre Postbudes Vedkommende, ligeledes i Haderslev. Til Trods for at den ene har været ansat ved det tyske Postvæsen siden den 10. December 1903 og den anden fra et noget senere Tidspunkt, har de, skønt Tjenestemandsløven giver dem Ret til efter 9 Aars Tjenestetid at opnaa den højeste Løn, ikke opnaaet denne. Han, som er ansat den 10. December 1903, vil faa en Tjenestetid af ca. 20 Aar, inden han vil kunne opnaa den højeste Løn. Der vil for disse to Postbudes Vedkommende blive et aarligt Tab af 150 Kr.

Et Forhold, der har vakt stor Forargelse, er, at der i Byen Haderslev 1. Juni blev afskediget en Del kommunale Em-

bedsmænd, Landets Børn, som i en Aarrække af op til 18 Aar fuldt ud havde gjort Fyldest paa den Post, hvorpaa de stod. Men den 1. Juni blev det sagt til dem: De kan gaa, her har De 3 Maaneders Løn og dermed basta — en pæn Fremgangsmaade, som man aldrig havde tænkt sig mulig indenfor Danmarks Riges Grænser. Flere kommunale Embedsmænd faar stadig deres Pension i tyske Mark, de har ansøgt Magistraten om at faa den i Kroner, men ikke faaet Svar, hvorimod man ser, at Amtet giver den tyske Direktør for Smaaabanerne en aarlig Pension af 9 000 Kr. uden at kny.

Jeg kommer nu til en Sag, som den højtærede Handelsminister maaske kan ordne paa en tilfredsstillende Maade; thi det kan ikke nægtes, at Sagen berettiger til den Opfattelse, at det ikke er Dygtigheden, men Standen, som er den afgørende Faktor ved Besættelsen af et Embede. Vi mente, at naar vi kom hjem til Danmark, skulde Dygtigheden belønnes, og Standen skulde ikke være afgørende. Det drejer sig om en Formand paa et Lager, som havde søgt om at blive kongelig autoriseret Vejer og Maaler i Haderslev. Manden, en Arbejder — han er ikke Radikal, han er ikke Socialdemokrat, nej, han er Konservativ —, havde sendt Ansøgning til Handelsministeriet i København, hvorfra den den 27. Juli tilsendtes Haderslev Amt til videre Foranstaltning. Byens Magistrat udnævnte Arbejderen til Vejer og Maaler, og Arbejderen betalte den 5. Oktober i Aar 33 Kr. 66 Øre i Gebyr for Udnævnelsen, hvorefter Borgmesteren afsendte Udnævnelsen til Stiftamtet, dette sendte den igen videre til Stadtfæstelse til Handelsministeriet, og siden har den nævnte Arbejder ikke hørt noget til Sagen. Derimod erfarede han fra anden Side, at en Mand, der havde beklædt en Post som Direktør ved et Hvidtølsbryggeri, havde faaet Stillingen, efter at Arbejderen var udnævnt af Magistraten og havde betalt de 33 Kr. 66 Øre! Direktøren havde ogsaa ansøgt Magistraten om Embedet, men Magistraten mente ikke at kunne indstille ham, da hans Broder allerede havde faaet en Bestilling som Skibsmægler, og Magistraten fandt, at det ikke kunde forsvares, at een Familie skulde have alle Embederne, men at der ogsaa maatte tænkes paa andre Mennesker — i øvrigt en ganske sund Opfattelse hos Magistraten —, men det skal udenom Magistraten være lykkedes Direktøren at faa Handelsministeriets Samtykke. Handelsforeningen i Byen havde været Direk-